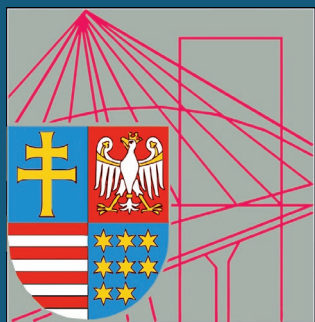

Biuletyn Świętokrzyski

Nr 4 (78) grudzień 2025 ISSN 1896-8562

Świętokrzyska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

Fot: Archiwum Cementownia Malogoszcz

Pierwsza cementownia w Polsce z systemem WHR o mocy 3,5 MW

Święto Inżynierów w regionie
- str. 10

Błękitno-zielona infrastruktura sposo-
bem na zmiany klimatu- str. 12

Spotkania integracyjne
- str. 20

WESOŁYCH ŚWIĄT

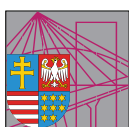
Z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzę Państwu spokoju, zdrowia i codziennej radości.

Niech ten wyjątkowy czas przyniesie odpoczynek i wytchnienie, a chwile spędzone w gronie najbliższych dodadzą sił na nadchodzące miesiące.

Dziękuję za odpowiedzialność, rzetelność i profesjonalizm, z jakimi każdego dnia realizujecie swoje zadania.

Życzę, by Nowy Rok przyniósł pomyślność, satysfakcję zawodową oraz kolejne ambitne projekty, które będą budować bezpieczną i nowoczesną infrastrukturę naszego regionu i kraju.

W imieniu Okręgowej Rady
Przewodnicząca Ewa Skiba

ŚWIĘTOKRZYSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Odpowiedzialność zawodowa w praktyce – jak działa Okręgowy Sąd Dyscyplinarny?

W strukturze samorządu zawodowego inżynierów budownictwa kluczową rolę odgrywa Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

To właśnie ten organ odpowiada za egzekwowanie odpowiedzialności zawodowej, czuwając nad przestrzeganiem standardów etycznych i zasad wykonywania zawodu zaufania publicznego.

Dlaczego sądy dyscyplinarne są potrzebne?

Obowiązek istnienia sądów dyscyplinarnych wynika z ustawy o samorządach zawodowych. Ich zadaniem jest rozpatrywanie spraw dotyczących naruszeń przepisów prawa, zasad etyki zawodowej oraz niewłaściwego wykonywania obowiązków zawodowych. Dzięki temu możliwe jest

utrzymanie wysokiego poziomu profesjonalizmu oraz ochrona interesu publicznego, zwłaszcza w tak wrażliwej dziedzinie jak budownictwo.

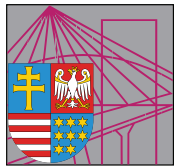
Potrzeba szkoleń i związane z tym koszty

Członkowie Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych to w większości doświadczeni inżynierowie – eksperci w swoich dziedzinach, ale bez formalnego przygotowania prawniczego. Tymczasem prowadzenie postępowań wymaga dobrej znajomości przepisów, procedur, zasad prowadzenia rozprawy, przesłuchania świadków, oceny dowodów i sporządzania orzeczeń zgodnych z prawem. Aby zapewnić właściwy poziom pracy sądu dyscyplinarnego, konieczne jest stałe podnoszenie kwalifikacji członków tych organów – szczególnie w zakresie procedur prawnych. Tylko dobrze

przygotowany organ może zapewnić rzetelność i prawidłowość podejmowanych decyzji oraz budować autorytet samorządu zawodowego jako instytucji zdolnej do samoregulacji. Okręgowe izby inżynierów budownictwa są więc zobowiązane do organizowania szkoleń, konsultacji z prawnikami oraz warsztatów tematycznych. Wszystko to generuje koszty, zarówno finansowe, jak i organizacyjne.

Podsumowanie

Funkcjonowanie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego to fundament odpowiedzialności zawodowej w środowisku inżynierów budownictwa. Choć związane z tym obowiązki pociągają za sobą istotne nakłady finansowe i organizacyjne, są one nieodzowne dla utrzymania wysokiego poziomu etyki, jakości i zaufania społecznego do naszego zawodu.

**ŚWIĘTOKRZYSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA**

**Świętokrzyska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa**

25- 304 Kielce, ul. Leonarda 18
tel. 41 344 94 13, fax. 41 344 63 82
www.swk.piib.org.pl
swk@piib.org.pl

Przewodnicząca Okręgowej Rady
Ewa Skiba

**Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności
Zawodowej Koordynator**
Dariusz Adamek

**Przewodniczący Okręgowej Komisji
Kwalifikacyjnej**
Jacek Ślusarczyk

**Przewodniczący Okręgowej Komisji
Rewizyjnej**
Adam Muszyński

**Przewodniczący Okręgowego Sądu
Dyscyplinarnego**
Grzegorz Adamus

Biuro Izby czynne w godzinach

poniedziałki 8.00 – 16.00
wtorki – piątki 7.00 – 15.00
Dyrektor Biura Wiesława Sobańska

Dyżury

Członkowie Prezydium
(dyżury pokój 201)
Ewa Skiba – poniedziałki 12.00 – 14.00
środy 12.00 – 14.00
Ewa Maruszak – środy 14.00 – 16.00
Danuta Jamrozik-Szymkiewicz –
wtorki 12.00 – 14.00
czwartki – 12.00 – 14.00
Bożena Nowińska
- pierwszy i trzeci poniedziałek miesiąca
11.00 – 15.00
Komisja Kwalifikacyjna
Jacek Ślusarczyk – poniedziałki 10.00 – 12.00
(dyżury pokój 209)
Andrzej Pieniążek -
w drugi, trzeci i czwarty czwartek miesiąca
12.00 – 14.00
(dyżury pokój 209)
Anna Białogońska - wtorki 13.00-15.00
czwartki 12.30-14.30 (dyżury pokój 212)
Zespół Orzekający OKK ds. interpretacji
zakresów uprawnień budowlanych
Edmund Pieniążek – poniedziałki
12.00 – 14.00, czwartki 12.00 – 14.00
(dyżury pokój 212)
adwokat Anna Jaworska – Dąbrowska
poniedziałki 12.00 – 14.00
czwartki 12.00 – 14.00
(dyżury pokój 207)
Zespół Okręgowej Rady ds. interpretacji
przepisów
Edmund Pieniążek - pierwszy i trzeci wtorek
miesiąca 12.00 – 14.00
(dyżury pokój 212)
adwokat Anna Jaworska – Dąbrowska
- pierwszy i trzeci wtorek miesiąca
12.00 – 14.00 (dyżury pokój 207)

Drogie Koleżanki i Drodzy Koledzy

Mijający rok był czasem intensywnej, konsekwentnej i odpowiedzialnej pracy naszego samorządu. Świętokrzyska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa współorganizowała liczne konferencje, szkolenia i spotkania, które integrowały nasze środowisko oraz wzmacniały jego pozycję w regionie. Aktywnie uczestniczyliśmy w kluczowych wydarzeniach branżowych województwa świętokrzyskiego, dbając o to, aby głos inżynierów budownictwa był słyszalny i właściwie reprezentowany.

Serdecznie dziękuję wszystkim Członkom za zaangażowanie, czas i energię poświęcone inicjatywom wspierającym rozwój naszego samorządu. Zachęcam do dalszej aktywnej działalności oraz współtworzenia przestrzeni wymiany wiedzy, doświadczeń i dobrych praktyk.

Zachęcam do korzystania z szerokiej oferty szkoleń, warsztatów oraz konsultacji. Umożliwiają one stałe śledzenie aktualnych przepisów i norm, także tych dopiero planowanych. To szczególnie ważne, ponieważ w najbliższym czasie czekają nas kolejne zmiany w przepisach. Dlatego warto korzystać z aktualnych materiałów oraz wsparcia ekspertów, aby działać zgodnie z wymaganiami prawa i unikać błędów formalnych.

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia składam Państwu życzenia zdrowia, spokoju oraz wszelkiej pomyślności w nadchodzącym Nowym Roku. Niech będzie on czasem satysfakcji zawodowej oraz wielu dobrych chwil spędzonych w gronie Najbliższych.

Ewa Skiba
Przewodnicząca Okręgowej Rady

Biuletyn Świętokrzyski

Rada Programowa: Ewa Skiba – przewodnicząca, Ewa Maruszak, Wiesława Czech-Morawska, Bożena Nowińska, Rafał Ślusarski, Grzegorz Świt.

Korespondencję, uwagi, propozycje tematów prosimy kierować do sekretariatu Izby. Publikowane artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji publikowanych tekstów. Informujemy, że nie zwracamy materiałów niezamówionych. Przedruki i wykorzystanie opublikowanych materiałów może się odbywać wyłącznie za zgodą Redakcji.

Wydawca: Świętokrzyska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa.
Reklamy i ogłoszenia przyjmuje Biuro Izby, tel. 41-344-94-13.

Projekt graficzny i skład: Arkadiusz Kania

Druk: Agencja reklamowa IMPULS

Redaktor naczelna: Iwona Tamiołto

Przygotowanie i opracowanie materiałów: Iwona Tamiołto, Aneta Marciniak

Korekta: Magdalena Pawłowska

ISSN: 1896-8562

Kalendarium wydarzeń

1-3 września

W Gdańsku odbyło się szkolenie dla członków Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych. W wydarzeniu uczestniczyli przedstawiciele Świętokrzyskiej OKK oraz członek KKK Stefan Szałkowski.

8 września

Drużyna w składzie: Teresa Kocjan, Paweł Dudek i Robert Papka reprezentowała Świętokrzyską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa podczas XIII Ogólnopolskich Mistrzostw w Strzelectwie Sportowym w Bochni. Teresa Kocjan zajęła III miejsce indywidualnie.

15 września

W Starachowicach odbył się I Konwent Dyrektorów administracji architektoniczno-budowlanej powiatów województwa świętokrzyskiego. Omawiano kluczowe zagadnienia związane z funkcjonowaniem administracji w regionie. Izbę reprezentowała Przewodnicząca Okręgowej Rady.

fot. archiwum ŚOIIB

19-20 września

Przewodnicząca Ewa Skiba uczestniczyła w obchodach Dnia Budowlanych w Izbie Kujawsko-Pomorskiej.

23 września

Komisja Kwalifikacyjna ŚOIIB rozpoczęła XLVI sesję kwalifikacyjną – jesień 2025. W ośmiu specjalnościach rozpatrywanych jest 98 wniosków o nadanie uprawnień budowlanych.

27 września

W Filharmonii Świętokrzyskiej odbyły się obchody Świętokrzyskiego Dnia Budowlanych, z udziałem licznych przedstawicieli samorządu, administracji i środowiska inżynierskiego. Relację z tego wydarzenia publikujemy na stronach 10 -11.

30 września

Kolega Tomasz Marcinowski, zastępca Przewodniczącej Okręgowej Rady, uczestniczył w XXXV Gali Konkursu „Budowa Roku 2024”.

8 października

Przewodnicząca Ewa Skiba reprezentowała Izbę podczas inauguracji roku akademickiego na Politechnice Świętokrzyskiej.

fot. Politechnika Świętokrzyska

9-11 października

W Nałęczowie odbyła się narada szkoleniowo-warsztatowa PIIB dla rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych. Uczestniczyli w nich: Andrzej Pieniążek, Dariusz Adamek, Andrzej Niciński, Grzegorz Adamus i Marcin Chodkowski.

10-11 października

Koleżanka Ewa Maruszak, zastępca Przewodniczącej Okręgowej Rady, reprezentowała Izbę podczas Wojewódzkiego Święta Budowlanych organizowanego przez Łódzką Izbę.

11 października

Przewodnicząca Ewa Skiba uczestniczyła w Gali Inżynierskiej 2025 w Izbie Dolnośląskiej, odbywającej się pod patronatem Wojewody i Marszałka Województwa Dolnośląskiego.

foto: archiwum SOIB

13 października

W konferencji pn.: „Problemy Inżynierii Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych” w gmachu Sejmu RP uczestniczyła Przewodnicząca Okręgowej Rady.

15 października

W zdalnym spotkaniu Przewodniczącej Okręgowej Rady z przedstawicielami powiatów, omówiono przygotowania do zebrań wyborczych i planowanych wydarzeń integracyjnych. Obwodowe zebrania wyborcze delegatów na VII kadencję (2026–2030) potrwają do końca stycznia 2026 roku.

18 października

W Starachowicach przeprowadzono zawody strzeleckie o Puchar Przewodniczącej Świętokrzyskiej Izby. Relacja dostępna na stronie 24.

21 października

Kolega Tomasz Marcinowski uczestniczył w konsultacjach na Politechnice Świętokrzyskiej, które dotyczyły powołania nowej jednostki badawczo-rozwojowej poświęconej historii i tradycjom przemysłowym regionu.

24 października

Zastępca Przewodniczącej Ewa Maruszak reprezentowała Izbę na obchodach Okręgowego Dnia Budowlanych 2025 Związku Zawodowego „Budowlani”.

28 października

W siedzibie Izby odbyło się szkolenie „Zakończenie budowy/robót budowlanych – w teorii, praktyce i orzecznictwie sądów administracyjnych”, dostępne również online.

W ostatnich miesiącach w powiatach zorganizowano liczne spotkania integracyjne – relacje publikujemy na stronach: 16 – 19.

Odeszli, ale pozostaną w naszej pamięci

W 2025 roku pożegnaliśmy członków Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

Stanisław Bielas
Elżbieta Chociaj
Janusz Dziadura
Dariusz Jas
Marek Kamuda
Włodzimierz Nieszyn
Roman Nowak
Tomasz Nowakowski
Andrzej Panek
Lidia Ewa Pytel
Kazimierz Pocheć
Stanisław Sapielak
Marek Saramak
Stanisław Skwarliński
Zbigniew Szczepański
Marek Żmudzki

Kazimierza Wielka walczy ze skutkami zmian klimatu

foto: domena publiczna

Ministerstwo Klimatu i Środowiska poinformowało, że ponad 440 tysięcy mieszkańców z 12 miast Polski Wschodniej już wkrótce odczuje korzyści z inwestycji, które mają zwiększyć odporność miast na skutki zmian klimatu – w tym ekstremalne stany pogodowe – oraz złagodzić efekt miejskich wysp ciepła.

Projekty uzyskają dofinansowanie z programu Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej 2021-2027 (FEPW). Pośród tych miast znalazła się Kazimierza Wielka z inwestycją pn.: „Rozwój zielono-niebieskiej infrastruktury i retencjonowania wody w Kazimie-

rzy Wielkiej”. Koszt projektu: 35 035 915,93 zł. Wysokość dofinansowania: 29 780 528,54 zł.

Miasto planuje działania adaptacyjne do zmian klimatu i poprawę zarządzania wodami opadowymi i roztopowymi na obszarze ochrony uzdrowiskowej m.in. przez:

- tworzenie systemów zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w zlewniach miejskich, w tym zwiększenie retencji i absorpcji wody w gruncie, spowolnienie odpływu oraz retencjonowanie wody opadowej z systemami jej dystrybucji podczas suszy,
- rozwój zielono-niebieskiej infrastruktury w mieście – zwiększenie powierzchni pokrytych zielenią z udziałem rozwiązań z zakresu niebieskiej infrastruktury,
- aktualizację Miejskiego Planu Adaptacji do Zmian Klimatu.

W efekcie przeprowadzonych prac niekontrolowane wylewy rzeki Małoszówki na tereny miejskie Kazimierzy Wielkiej, powinny zostać ograniczone. Tym samym poprawi się jakość wód powierzchniowych i podziemnych na terenie tej gminy.

Źródło: Ministerstwo Klimatu i Środowiska,
www.gov.pl

Rozstrzygnięcie konkursu plastycznego

Świętokrzyska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa podsumowała konkurs plastyczny „Najładniejszy obiekt budowlany w województwie świętokrzyskim”.

Najmłodszy mieszkańcy regionu w swoich pracach pokazali obiekty znane z rodzinnych miejscowości, nowoczesne, historyczne oraz te, które po prostu ich inspirowały. Organizatorzy podkreślają, że nadesłane prace wyróżniały się pomysłowością i indywidualnym spojrzeniem na architekturę.

Jury oceniało prace, biorąc pod uwagę kreatywność, estetykę, zgodność z tematem oraz sposób przedstawienia obiektów budowlanych obecnych w przestrzeni Świętokrzyskiej.

Decyzją komisji wyróżniono uczestników w następujących kategoriach:

Kategoria I – od 4 do 7 lat

I miejsce: Fabian Głogowski i Igor Łakomic

Kategoria III – od 12 do 15 lat

I miejsce: Nikodem Wysokiński
Wyróżnienie: Milena Grodzicka

Przewodnicząca Okręgowej Rady ŚOIIB Ewa Skiba podkreśliła, że konkurs ma ważną misję edukacyjną i integracyjną:

– Cieszymy się, że najmłodszy tak chętnie pokazują własne spojrzenie na otaczający ich świat – powiedziała Ewa Skiba. – Ich prace udowadniają, że architektura i budownictwo mogą inspirować już od najmłodszych lat. Chcemy, by ten konkurs rozwijał w dzieciach wrażliwość na piękno przestrzeni, w której żyją, oraz budował świadomość, że każdy obiekt powstaje dzięki pracy wielu specjalistów.

Organizatorzy dziękują wszystkim uczestnikom za udział, zaangażowanie i wysiłek twórczy.

I miejsce w kategorii I: Fabian Głogowski.

I miejsce w kategorii I: Igor Łakomic.

I miejsce w kategorii III: Nikodem Wysokiński.

Wyróżnienie: Milena Grodzicka.

Pierwsza cementownia w Polsce z systemem WHR o mocy 3,5 MW

Modernizacja Cementowni Małogoszcz dobiegła końca. Całkowity koszt inwestycji to blisko miliard złotych

Dzięki zastosowaniu nowej, bardziej przyjaznej dla środowiska technologii, w Małogoszczu produkowany jest jeden z najbardziej ekologicznych cementów na rynkach polskim i europejskim.

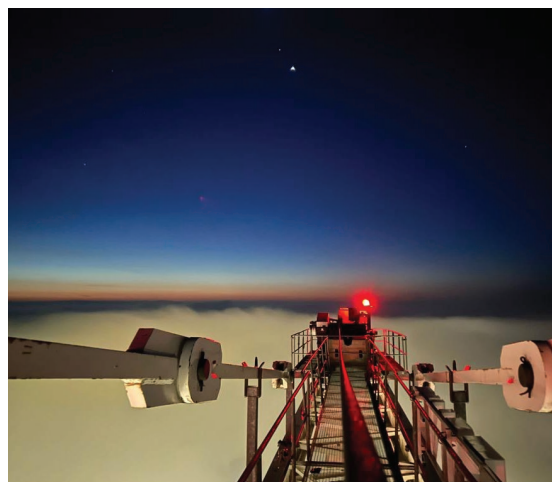
Przedsięwzięcie gospodarcze, jak informuje Justyna Bona, specjalista ds. organizacji, posiada charakter zasadniczej zmiany całościowego procesu technolo-

zostały zastąpione jedną, nowoczesną, oraz w pełni autonomiczną i bezobsługową halą paliw alternatywnych – wyjaśnia nasza rozmówczyni. – Nowoczesny piec obrotowy o wydajności 3700 ton na dobę pozwala na zastąpienie paliwami alternatywnymi, w tym również biomasą, 90% ciepła pochodzącego z paliw kopalnych.

– Inwestycja uwzględniała również budowę systemu odzysku ciepła odpadowego i zagospodarowanie

Realizacja inwestycji trwała dwa lata i pracowało przy niej ponad 700 osób.

Projekt został w całości sfinansowany ze środków własnych Grupy Holcim.

gicznego produkcji klinkieru w zakładzie Cementowni Małogoszcz. Inwestycja została zrealizowana głównie w celu poprawy warunków środowiskowych zakładu oraz najbliższego otoczenia, a także podniesienia efektywności oraz niezawodności urządzeń.

– Zasadnicze cele inwestycji zostały osiągnięte poprzez zastąpienie trzech 50-letnich pieców obrotowych oraz trzech młynów kulowych, jedną nowoczesną linią technologiczną, wykorzystującą najlepsze dostępne techniki (BAT czyli Best Available Technology).

Modernizacja Cementowni Małogoszcz była projektem, który miał w założeniu trzy główne cele: ograniczenie negatywnego wpływu na środowisko, poprawę warunków bezpieczeństwa i zwiększenie efektywności energetycznej linii wypału klinkieru.

– Trzy mocno wyeksploatowane linie wypału klinkieru

go do wytwarzania energii elektrycznej na potrzeby zakładu. Wybudowana instalacja WHR (Waste Heat Recovery) pozwala na wykorzystanie ciepła odpadowego ze strumienia gazów z wymiennika na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej o mocy nominalnej 3,5 MW. Cementownia Małogoszcz jest pierwszą cementownią w Polsce oraz jedną z nielicznych w Europie, która posiada instalację do produkcji energii elektrycznej wykorzystującą gazy odpadowe.

Nowe technologie i oczekiwane efekty

Prace przy realizacji inwestycji trwały dwa lata i pracowało przy niej ponad 700 osób.

– Realizacja projektu wymagała skoordynowania wielu branż budowlanych, a jednym z priorytetów była

nieprzerwana w trakcie budowy praca zakładu oraz obsługa klienta – podkreśla Justyna Bona. – Mimo tak dużego stopnia skomplikowania na budowie nie odnotowano żadnych poważnych wypadków a zaangażowanie całego zespołu skutkowało sprawnie przeprowadzonymi testami technologicznymi oraz szybkim osiągnięciem parametrów projektowych linii produkcyjnej.

Nowa linia została oddana do użytku w 2024 roku i składa się z 5-stopniowego wymiennika ciepła, prekalcytora, chłodnika, filtrów i pionowego młyna surowca. Inwestycja objęła także budowę zadaszonych i w pełni zautomatyzowanych hal surowcowych, nowoczesnego terminala do rozładunku i transportu surowców oraz infrastruktury drogowej.

– W ramach projektu modernizacji powstała również bezobsługowa hala składowania i dozowania paliw alternatywnych do prekalcytora, wyposażona w instalację detekcji oraz gaszenia pożaru, a także system monitoringu wizyjnego. Posiadamy także w pełni automatyczne hale składowania i wybierania surowców do produkcji klinkieru i cementu oraz automatyczne

Nowoczesny piec obrotowy ma wydajności 3 700 ton na dobę.

urządzenia wybierające materiał z pryzm surowca. Inwestycja, jak wynika z przekazanych informacji, gwarantuje zmniejszenie zużycia energii elektrycznej o 30%, zmniejszenie emisji CO² o 20%, bardziej efektywne odpylanie gazów wylotowych < 20mg/rm³, udział paliw alternatywnych > 90%, wykorzystanie paliw ze źródeł odnawialnych – biomasa – 30% (cel na 2025 rok to 40%), a także wyeliminowanie wtórnego zapylenia poprzez budowę zamkniętych magazynów paliw oraz surowców.

Współpraca z partnerami

Generalnym Wykonawcą była firma Nanjing Kisen International (obecnie Sinoma International), natomiast partnerami cementowni były również polskie firmy.

– W projekcie wykorzystywaliśmy najnowocześniejsze

technologie istniejące w tej chwili na świecie, ale także korzystaliśmy z bogatego doświadczenia polskich firm zarówno projektowych, jak i wykonawczych – informuje nasza rozmówczyni.

Projekt został w całości sfinansowany ze środków własnych Grupy Holcim, a koszt jego realizacji to blisko 1 miliard złotych. Inwestycję wykonano w ramach Polskiej Strefy Inwestycji (na podstawie umowy z Krakowskim Parkiem Technologicznym).

Perspektywa na przyszłość

– Projekt modernizacji Cementowni Małogoszcz był niezwykle wymagający. Nikt nie przewidział, że w trakcie jego trwania wybuchnie epidemia COVID-19 czy wojna w Ukrainie, a wraz z nią galopująca inflacja, przez którą większość założeń finansowych musiała zostać na nowo zweryfikowana – mówi Justyna Bona. – Jesteśmy szczególnie dumni, że w obliczu tych niesprzyjających okoliczności zbudowaliśmy nowy piec dla przyszłych pokoleń z poszanowaniem środowiska naturalnego. Nasza modernizacja jest przykładem w Grupie Holcim na radzenie sobie z ogromnymi wyzwaniami, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiej jakości i osiągnięciu parametrów projektowych w bardzo szybkim czasie po rozruchu, który również był jednym z najlepszych.

Obecnie zespół projektowy Cementowni Małogoszcz pracuje nad nowymi zadaniami, których celem jest modernizacja młynów cementu i unowocześnienie oraz rozbudowa pozostałych elementów procesu technologicznego. Działania te wpisują się w strategię zrównoważonego rozwoju firmy Holcim w Polsce i na świecie.

5 listopada w Cementowni Małogoszcz miało miejsce uroczyste zakończenie trwających od 2020 r. inwestycji w strategiczne projekty infrastrukturalne. W uroczystościach wzięli udział m.in.: prezes zarządu Holcim Polska Maciej Sypek, przedstawiciele Cementowni Małogoszcz i Holcim Polska, oraz przedstawiciele samorządów. Goście przecięli symboliczną wstęgę i posadzili drzewa z pamiątkowymi tabliczkami. Bezkolizyjne skrzyżowanie tzw. „rondo” na wjeździe do zakładu, całkowita izolacja ruchu pieszych od ruchu kołowego, trzy oddzielne parkingi - dla dostawców, klientów oraz dla gości i pracowników a także strefy zieleni zwińczyły proces inwestycji Holcim Polska w modernizację kluczowej infrastruktury Cementowni Małogoszcz. Zrealizowane projekty zwiększają efektywność i bezpieczeństwo funkcjonowania cementowni oraz usprawniają transport i logistykę w jej otoczeniu.

Źródło: pap.pl

Iwona Tamiołto
Redaktor naczelna

Zdjęcia: Archiwum Cementownia Małogoszcz

Święto Inżynierów w regionie

Wyróżnienia, podziękowania i rozmowy o przyszłości branży

Oficjalne obchody Świętokrzyskiego Dnia Budowlanych odbyły się 27 września w Filharmonii Świętokrzyskiej im. Oskara Kolberga w Kielcach. Sala koncertowa wypełniła się przedstawicielami samorządu, administracji publicznej, środowisk naukowych oraz licznym gronem członków Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Wśród zaproszonych gości znaleźli się m.in.:

- Michał Skotnicki, Wicewojewoda Świętokrzyski,
- Łukasz Syska, Pierwszy Zastępca Prezydentki Miasta Kielce,
- Filip Pachla, Wiceprezes Krajowej Rady PIIB,
- przedstawiciele regionalnych izb inżynierów budownictwa z całego kraju, w tym m.in. Jan Bobkiewicz, Mirosław Boryczko, Krzysztof Ciuńczyk, Joanna Gieroba, Renata Staszak, Edyta Kwiatkowska, Liliana Serafin, Jarosław Kukliński, Wojciech Poręba, Janusz Szczepański, Tomasz Zakrzewski, Sławomir Korzeb i Adrian Jaroszek,
- reprezentanci środowisk naukowych i technicznych oraz administracji rządowej, w tym: Grzegorz Świt, dziekan Wydziału Architektury i Budownictwa Politechniki Świętokrzyskiej, Mateusz Pióro, Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, Tomasz Staniec, zastępca Okręgowego Inspektora Pracy w Kielcach, Cezary Tkaczyk, Prezydent Staropolskiej Izby Przemysłowo-Handlowej, a także przedstawiciele samorządu zawodowego architektów, stowarzyszeń i związków zawodowych: Maria Głowacka, Bożena Czupryńska, Alfred Zgoda, Marcin Nosek, Jacek Olszewski, Grzegorz Łukasik, Zygmunt Zimny i Stanisław Rozin.

Podczas wystąpień goście podkreślali znaczenie budownictwa dla rozwoju regionu. Zwracano uwagę na kluczową rolę inżynierów, techników oraz wszystkich osób zaangażowanych w realizację inwestycji, które zmieniają przestrzeń publicz-

ną i wpływają na jakość życia mieszkańców.

Wydarzenie stało się również okazją do wymiany doświadczeń oraz rozmów o wyzwaniach, jakie czekają sektor budowlany w najbliższych latach. Dyskutowano o potrzebach inwestycyjnych, nowych technologiach i zmianach w przepisach.

Wręczenie odznaczeń

Podczas uroczystości uhonorowano osoby zasłużone dla środowiska budowlanego. **Odznakę Honorową „Za Zasługi dla Budownictwa”**, przyznaną przez Ministra Technologii i Rozwoju, otrzymali:

- Piotr Dziubiński,
- Zbigniew Major,
- Artur Polakowski,
- Andrzej Witkowski,
- Adam Węgrzecki.

Odznaczenia wręczył Wicewojewoda Świętokrzyski Michał Skotnicki w asyście Przewodniczącej Okręgowej Rady Ewy Skiby.

Krajowa Rada PIIB przyznała także odznaki honorowe.

Złota Odznaka Honorowa PIIB:

- Eryk Curyło,
- Zdzisław Obrocki.

Srebrna Odznaka Honorowa PIIB:

- Krzysztof Caputa,
- Mateusz Jędrzejczyk.
- Jan Żak.

Odznaki wręczyli Filip Pachla, Wiceprezes PIIB oraz Ewa Skiba, Przewodnicząca Okręgowej Rady.

Uroczystość zwieńczył koncert Mateusza Mijała, który nadał wydarzeniu wyjątkowy, artystyczny charakter, przypominając między innymi przeboje znanych polskich artystów z lat 90.

Błękitno-zielona infrastruktura sposobem na zmiany klimatu

Projekt „Rewitalizacja i rozwój terenów zieleni miejskiej w Ostrowcu Świętokrzyskim – etap I” to przykład, jak samorząd wykorzystuje narzędzia inżynierskie do realnej adaptacji miasta do zmian klimatu.

Całkowita wartość projektu wynosi 13 802 253,15 zł, z czego 7 424 782,05 zł stanowi wnioskowane dofinansowanie. Inwestycja realizowana jest w ramach programu Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej 2021-2027, Priorytet FEPW.02 Energia i klimat, Działanie 2.2 Adaptacja do zmian klimatu.

Przedmiotem projektu jest rozwój terenów zieleni publicznej w Ostrowcu Świętokrzyskim w celu zwiększenia odporności miasta na zagrożenia wynikające ze zmian klimatu, w tym: udostępnienie atrakcyjnej dla mieszkańców przestrzeni publicznej, która uzyska nowe przyrodnicze przeznaczenie poprzez wykorzystanie zielono-niebieskiej infrastruktury, likwidację miejskich wysp ciepła, zwiększenie powierzchni czynnych biologicznie i hydrologicznie oraz retencjonowanie wód opadowych w zlewniach miejskich, czyli w miejscu ich powstania.

Zakres rzeczowy obejmuje łączną powierzchnię 19 284,91 m² terenów położonych w różnych częściach miasta. Są to obszary dotychczas zdegradowane, mocno uszczelnione, z dominacją nawierzchni asfaltowych i betonowych. Po zakończeniu inwestycji udział terenów zielonych w mieście wzrośnie o 6,99%, a wody opadowe z obszarów objętych projektem będą w całości zagospodarowane lokalnie.

Projekt zakłada powstanie obiektów małej retencji o łącznej pojemności 731,88 m³. Zastosowane rozwiązania mają charakter systemowy: łączą retencję, zieleni, funkcje społeczne i edukacyjne, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokich standardów dostępności.

Kluczowym pojęciem w projekcie jest błękitno-zielona infrastruktura (BZI). To zestaw rozwiązań, które łączą elementy wodne („błękitne”) i roślinne („zielone”) z funkcją techniczną i rekreacyjną. Przykłady takich rozwiązań to:

- ogrody deszczowe – specjalnie ukształtowane niecki, które zbierają wodę opadową,
- „suche rzeki” – suche koryta wypełniane okresowo wodą po opadach,
- nawierzchnie wodoprzepuszczalne – przepuszczające wodę do gruntu,
- zbiorniki retencyjne – nadziemne lub podziemne, służące czasowemu magazynowaniu wody.

W Ostrowcu Świętokrzyskim BZI nie jest elementem dekoracyjnym. To narzędzie inżynierskie wykorzystywane do:

- retencjonowania wód opadowych,
- zmniejszania ryzyka podtopień podczas deszczów nawaalnych,
- ograniczania efektu miejskiej wyspy ciepła,
- poprawy komfortu termicznego mieszkańców,
- zwiększenia bioróżnorodności na terenach zurbanizowanych.

Zakres rzeczowy – cztery kluczowe obszary interwencji

Etap I rewitalizacji terenów zieleni obejmuje cztery zadania inwestycyjne, zlokalizowane w różnych częściach miasta. Każde z nich rozwiązuje konkretne problemy przestrzenne i hydrologiczne, a jednocześnie tworzy nowe funkcje społeczne.

Zadanie 1 – Skwer na osiedlu Stawki

Na osiedlu Stawki projekt obejmuje zagospodarowanie skweru

położonego na działkach gminnych. Obszar ten dotychczas nie wykorzystywał w pełni swojego potencjału. Dominowały tu powierzchnie uszczelnione, uboga zieleni i brak czytelnej funkcji rekreacyjnej.

W ramach zadania zaplanowano:

- ogród deszczowy z „suchą rzeką”,
- nowe nasadzenia: trawniki, rabaty bylinowe, łąki kwietne, krzewy i drzewa,
- ciągi piesze o nawierzchni wodoprzepuszczalnej,
- montaż systemu automatycznego nawodnienia,
- montaż części małej architektury.

W kosztach niekwalifikowalnych przewidziano między innymi tętnię solankową, pergole, oświetlenie oraz dodatkowe elementy małej architektury. Dzięki temu skwer stanie się lokalnym miejscem odpoczynku, a jednocześnie ważnym ogniwem systemu małej retencji.

Zadanie 2 – Park kieszonkowy na osiedlu Sienkiewiczowskim

Drugie zadanie obejmuje teren na osiedlu Sienkiewiczowskim, położony przy skrzyżowaniu ulic Sienkiewicza i Waryńskiego, o powierzchni 6 900 m². Zakres zagospodarowania terenu będzie się sprowadzać do zastosowania rozwiązań zielono-niebieskiej infrastruktury oraz opartych na przyrodzie, które są niezbędne do zniwelowania stwierdzonych niedoborów jakościowych i ilościowych dla zurbanizowanego terenu osiedla.

Nowe zagospodarowanie zakłada:

- stworzenie parku kieszonkowego z alejkami spacerowymi,
- montaż ławek, leżaków i innych obiektów małej architektury,
- budowę oświetlenia, monitoringu i systemu podlewania,
- ogrody deszczowe i zbiorniki retencyjne,
- likwidację około 720 m² nawierzchni asfaltowej,
- rozszczelnienie powierzchni i odprowadzanie wód opadowych na tereny biologicznie czynne.

Ciągi komunikacyjne o większym obciążeniu (na przykład dojazd służb komunalnych) zaprojektowano z kostki brukowej, natomiast pozostałe ścieżki wykonane będą z nawierzchni przepuszczalnych lub płyt ażurowych. Wody opadowe z alejek z kostki będą kierowane na zieleni, między innymi poprzez przerwy w krawężnikach. W części rekreacyjnej zaplanowano także elementy edukacyjne dotyczące zmian klimatu i adaptacji miast.

Zadanie 3 – Ogród Jordanowski przy ul. Sienkiewicza

Trzecie zadanie dotyczy Ogrodu Jordanowskiego przy ul. Sienkiewicza, na działce o powierzchni 4 409 m². Teren pełni już funkcje rekreacyjne, ale wymaga modernizacji i dostosowania do nowych wyzwań klimatycznych.

Zakres rzeczowy obejmuje:

- likwidację w centralnej części ogrodu nawierzchni asfaltowej o powierzchni około 570 m²,
- budowę ogrodów deszczowych i systemu podlewania,
- nowe nasadzenia roślinności,
- budowę alejek o nawierzchniach przepuszczalnych, podestów i mostków,
- rozbudowę placu zabaw, w tym urządzeń wykonanych z naturalnych materiałów (drewno, liny konopne, kamień),
- wydzielenie czterech stref tematycznych odpowiadających żywiołom: Woda, Wiatr, Ziemia, Ogień.

W strefie Wody wykorzystano istniejącą skarpe do prowadzenia strumieni wodnych, montażu śruby Archimedes, pomp ręcznych i zjeżdżalni terenowych. Strefa Wiatru obejmuje ogrody deszczowe z domkami na palach i instrumentami dźwiękowymi. Strefa Ziemi to obszar z naturalnymi nawierzchniami, zabawkami z drewna i lin, rozwijający motorykę dużą i małą. Strefa Ognia pełni funkcję integracyjno-wypoczynkową z ogrodami deszczowymi, hamakami, leżakami i paleniskiem.

Projekt zakłada maksymalne wykorzystanie nawierzchni przepuszczalnych oraz retencjonowanie wody na miejscu. Odprowadzanie wód do kanalizacji będzie konieczne jedynie w przypadku długotrwałych, nawalnych opadów.

Zadanie 4 – Teren przy Publicznym Przedszkolu nr 11

Czwarte zadanie obejmuje teren Publicznego Przedszkola nr 11 im. Konopnickiej przy ul. Wspólnej, o powierzchni 4 847 m². Obecnie znaczną część stanowi niefunkcjonalna nawierzchnia asfaltowa.

Projekt przewiduje:

- rozszczelnienie około 1 100 m² nawierzchni betonowych i asfaltowych,
- wykonanie wszystkich nowych ciągów pieszych i dróg z nawierzchni wodoprzepuszczalnych,
- stworzenie trzech stref funkcjonalnych:
 - zabaw dla młodszych dzieci,
 - zabaw dla dzieci starszych (z wykorzystaniem skarpy),
 - przyrodniczej z funkcją edukacyjną,
- budowę hybrydowego systemu ogrodów deszczowych i dwóch zbiorników retencyjnych (po 9,99 m³ każdy),
- budowę instalacji kanalizacji deszczowej i wodociągowej,
- montaż małej architektury, w tym żagli zacieniających, leżaków, hamaków i ławek.

Woda z dachów będzie najpierw filtrowana w ogrodach deszczowych, następnie rozsączana w gruncie i magazynowana w zbiornikach – posłuży do podlewania terenów zielonych. Teren przedszkola stanie się przestrzenią sprzyjającą terapii, edukacji i integracji sensorycznej dzieci.

Wyzwania społeczne

Projekt bezpośrednio realizuje zapisy miejskiej strategii adaptacji do zmian klimatu. W szczególności odnosi się do działań:

- wprowadzania błękitno-zielonej infrastruktury na terenach miasta,
- modernizacji terenów publicznych w kierunku zwiększenia powierzchni biologicznie i hydrologicznie czynnych,
- zaczieniania terenów rekreacyjnych za pomocą zieleni, pergoli i żagli,
- organizacji przestrzeni przyjaznych podczas fal upałów,
- retencjonowania wód opadowych i ochrony mienia przed podtopieniami.

Tereny objęte projektem były wcześniej uszczelnione i zdegradowane społecznie. Nowe zagospodarowanie odpowiada więc zarówno na wyzwania hydrologiczne (retencja), jak i społeczne (brak atrakcyjnych przestrzeni publicznych). Powstałe parki, skwery i ogrody będą pełnić funkcję nie tylko rekreacyjną, ale również edukacyjną – szczególnie w zakresie racjonalnego wykorzystania wód opadowych.

Uniwersalne projektowanie i dostępność

Dokumentacja techniczna dla wszystkich zadań została przygoto-

wana zgodnie z zasadą uniwersalnego projektowania. Zakłada ona tworzenie przestrzeni dostępnej dla jak najszerszego grona użytkowników, niezależnie od wieku i stopnia sprawności. W praktyce oznacza to:

- likwidację barier architektonicznych,
 - ciągi piesze o odpowiednich spadkach i nawierzchniach,
 - ławki i siedziska dostosowane do potrzeb osób starszych i z niepełnosprawnościami,
 - wkomponowanie miejsc wypoczynku w ciągi piesze,
 - pergole, altany i zieleń wysoką zapewniającą cień,
 - rozwiązania szczególnie ważne dla osób wrażliwych na upały, na przykład osób starszych, kobiet w ciąży, dzieci.
- Przestrzenie powstające w ramach projektu mają sprzyjać integracji społecznej, ułatwiać pobyt osobom z ograniczoną mobilnością oraz tworzyć bezpieczne strefy wypoczynku.

Wymierne korzyści techniczno-inżynierskie

Realizacja projektu przyniesie mierzalne efekty, ważne z punktu widzenia inżynierii miejskiej:

- wzrost udziału terenów zielonych o 6,99%,
- budowę obiektów małej retencji o pojemności 731,88 m³,
- zwiększenie długości sieci kanalizacji deszczowej o 0,16 km,
- pełne zagospodarowanie wód opadowych w miejscu ich powstania (100% dla obszarów objętych projektem),
- poprawę komfortu termicznego i ograniczenie efektu miejskiej wyspy ciepła.

Oprócz wskaźników inżynierskich ważny jest również aspekt edukacyjny. Mieszkańcy będą mogli obserwować, jak w praktyce działają ogrody deszczowe, jak wygląda retencja rozproszona i jak roślinność wpływa na mikroklimat. Projekt ma więc potencjał inspiracji do podobnych rozwiązań na prywatnych działkach.

Możliwość rozbudowy – kolejne etapy

Etap I jest początkiem szerszego procesu. Miasto planuje złożenie kolejnego wniosku w ramach działania 2.2 Adaptacja do zmian klimatu programu Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej. Zakłada się, że rozwiązania sprawdzone w pierwszym etapie będą replikowane i rozwijane na kolejnych terenach.

Rewitalizacja i rozwój terenów zieleni miejskiej – etap I

- Projekt obejmuje 19 284,91 m² terenów zdegradowanych, które zyskają nowe, zielone funkcje publiczne.
- Powstaną obiekty małej retencji o łącznej pojemności 731,88 m³, umożliwiające zagospodarowanie 100% wód opadowych na miejscu.
- Zastosowane zostaną rozwiązania błękitno-zielonej infrastruktury, między innymi ogrody deszczowe, „suche rzeki”, nawierzchnie przepuszczalne, łąki kwietne.
- Projekt realizuje założenia adaptacji do zmian klimatu: ogranicza efekt miejskiej wyspy ciepła, zwiększa powierzchnie biologicznie i hydrologicznie czynne oraz poprawia komfort termiczny mieszkańców.
- Dokumentacja została przygotowana zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania, zapewniając dostępność dla osób z niepełnosprawnościami i tworząc inkluzyjną przestrzeń publiczną.

Materiał powstał w oparciu o materiały nadane przez pracowników Biura Prezydenta Urzędu Miasta Ostrowiec. Iwona Tamiołło

INWESTYCJE REGIONU ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Modernizacja Wojewódzkiego Domu Kultury w Kielcach

foto: wdkkielce.pl

Zakres inwestycji realizowanej w Wojewódzkim Domem Kultury (WDK) w Kielcach obejmuje renowację elewacji, modernizację wnętrz, systemów instalacyjnych, poprawę bezpieczeństwa pożarowego i dostosowanie sali teatralnej do funkcji kinowej. Inwestycja ta to nie tylko renowacja obiektu o dużym znaczeniu kulturowym, lecz także kompleksowe dostosowanie go do aktualnych standardów funkcjonalnych, bezpieczeństwa i dostępności.

Prace wymagają od projektantów i wykonawców precyzji i umiejętności współpracy międzybranżowej. Całość odbywa się pod nadzorem konserwatorskim, co nakłada dodatkowe wymogi dotyczące użytych materiałów, technologii i harmonogramów realizacji.

Szczegółowy projekt obejmuje gruntowną renowację elewacji budynku oraz modernizację pomieszczeń zaple-

cza sceny, które zostają przystosowane do funkcji garderób. Remont dotyczy również schodów w dwóch klatkach schodowych. Duży nacisk położono na poprawę bezpieczeństwa pożarowego. Obiekt podzielono na strefy pożarowe i wyposażono w czujki przeciwpożarowe, system oddymiania oraz awaryjne oświetlenie. Wszystkie drzwi ewakuacyjne wymieniono na przeciwpożarowe.

Sala teatralna została wyposażona w nowoczesny sprzęt kinotechniczny, m. in. laserowy projektor, odtwarzacz Blu-ray, elektrycznie zwijany ekran oraz klimatyzację dla kabiny projekcyjnej.

Opracowano także dokumentację projektową dla kolejnych etapów modernizacji, w tym modernizację systemu wentylacji w historycznych salach WDK oraz renowację holu dolnego i górnego, sali widowiskowej i kluczowych pomiesz-

czeń instytucji.

Modernizacja WDK stanowi przykład kompleksowej realizacji w budynku za-
bytkowym o wysokim poziomie skomplikowania tj.:

- złożoność technologiczna: każdy zakres wymaga oddzielnych dokumentacji wykonawczo-technicznych, uwzględniających stan istniejący oraz zakładane funkcje,
- prowadzenie robót w funkcjonującym obiekcie: WDK nie zawiesiło działalności, co wymagało precyzyjnej koordynacji, i skutecznego zabezpieczenia użytkowników.

- zachowanie substancji historycznej: konserwacja piaskowca, odwzorowanie pierwotnych tynków i detali architektonicznych wymagają doświadczenia i ścisłej współpracy z nadzorem konserwatorskim.

Realizacja inwestycji jest możliwa dzięki środkom pochodzącym z budżetu województwa, dotacji celowych oraz funduszy przyznanych w ramach programu Polski Ład. Kluczową umowę na modernizację elewacji budynku WDK podpisał wykonawca DECOR STUCCO. Łączna wartość tej inwestycji wraz z nadzorem wyniesie 7 307 473,81 zł, a jej realizacja powinna zakończyć się w grudniu 2025 roku.

Źródło: wdkkielce.pl

Nowy budynek komunalny powstaje w Chmielniku

foto: chmielnik.com

W Chmielniku przy ul. Kieleckiej trwają intensywne prace związane z budową nowego budynku wielorodzinnego. To ważna inwestycja dla mieszkańców, którzy od lat

zgłaszają potrzebę zwiększenia liczby lokali komunalnych.

Prace ruszyły w marcu. Firma EM-BUD z Morawicy na początku dokonała rozbiórki starego budynku mieszkalnego i obiektów gospodarczych. W ich miejscu powstaje nowoczesny, czterokondygnacyjny blok. Wykonano już fundamenty, piwnice oraz dwie kondygnacje nadziemne. Równolegle trwają prace projektowe dotyczące podłączenia do sieci gazowej i elektrycznej.

Nowy obiekt będzie w całości przeznac-

zony na mieszkania komunalne. Zaplanowano 15 lokali o powierzchni od 32 do 53 m². Dzięki temu budynek odpowie zarówno na potrzeby osób samotnych, jak i rodzin.

Inwestycja uzyskała wsparcie finansowe – 85% kosztów pokrywa Fundusz Doptat Banku Gospodarstwa Krajowego. Wartość prac przekracza 5 mln zł. Zakończenie robót planowane jest na sierpień 2027 roku.

Źródło: chmielnik.com

Mieszkania samowystarczalne energetycznie

fot. Dariusz Taniotto

W Starachowicach przy ul. Polnej trwa budowa trzech budynków komunalnych, w których powstanie łącznie 36 mieszkań. Budynki będą energo-

oszczędne, wyposażone w pompy ciepła oraz panele fotowoltaiczne, co pozwoli im funkcjonować w sposób niemal samowystarczalny energo-

tycznie. Każdy budynek będzie miał trzy kondygnacje nadziemne i jedną podziemną oraz 12 lokali mieszkalnych i administracyjnych. Powstaną miejsca parkingowe, oraz kanalizacja deszczowa ze zbiornikami retencyjnymi. Osiem mieszkań zostanie przystosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Wartość inwestycji to ponad 15,6 mln zł. Miasto otrzymało ponad 2,1 mln zł dofinansowania z Krajowego Planu Odbudowy i czeka na podpisanie umowy z BGK na kolejne wsparcie z Funduszu Dopłat, które ma pokryć 80% kosztów kwalifikowanych. Termin zakończenia to wiosna 2026 roku.

Źródło: Starachowice.eu

Bezpieczeństwo pożarowe

Nowe regulacje dla dużych obiektów od 2026 roku

Od 1 stycznia 2026 roku wchodzi w życie nowe przepisy w zakresie ochrony przeciwpożarowej – dotyczyć będą dużych obiektów handlowych, produkcyjnych i magazynowych, w których każda strefa pożarowa ma powierzchnię co najmniej 2 000 m².

Obowiązkiem stanie się oznakowanie miejsc połączenia ściany oddzielenia przeciwpożarowego ze ścianą zewnętrzną lub dachem. Przedstawiamy, jakie są kluczowe warunki, terminy i znaczenie tych zmian dla branży budowlanej i zarządzających obiektami.

Jak podaje Portal Samorządowy obowiązek dotyczy tych budynków, gdy spełniony jest przynajmniej jeden z warunków: ściany zewnętrzne lub dach nie są wykonane z materiałów niepalnych albo gęstość obciążenia ogniowego przekracza 1 000 MJ/

m². Oznakowanie musi być widoczne z zewnątrz obiektu, w sposób określony w przepisach lub po uzgodnieniu z właściwym komendantem powiatowym lub miejskim Państwowej Straży Pożarnej.

Dla obiektów, które już uzyskały pozwolenie na użytkowanie lub złożono wniosek przed 23 grudnia 2024 roku, obowiązek ten zaczyna obowiązywać 1 stycznia 2026 roku. W przypadku nowych inwestycji wymóg należy uwzględnić w fazie projektowania.

Zmiana ta stanowi element szerszej nowelizacji Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 21 listopada 2024 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków – która również przewiduje obowiązek montażu automaticznych czujek dymu i tlenu węgla w określonych terminach w budynkach mieszkalnych i hotelarskich.

Zmiany w przepisach mają istotne znaczenie również dla województwa świętokrzyskiego – gdzie działają liczne obiekty handlowe, magazynowe i produkcyjne wymagające dostosowania. Dla inżynierów budownictwa, projektantów oraz zarządców nieruchomości oznacza to konieczność weryfikacji dokumentacji budynków, identyfikacji stref pożarowych oraz zaplanowania oznakowania wcześniej niż dotychczas. Poprawne oznakowanie ułatwi pracę straży pożarnej, przyspieszy reakcję w przypadku zdarzeń oraz zwiększy poziom bezpieczeństwa dla użytkowników budynku.

Dobrym krokiem w regionie będzie przeprowadzenie analizy istniejących obiektów pod kątem spełniania kryteriów (powierzchnie stref, materiały konstrukcyjne) oraz dokumentacji projektowej z uwzględnieniem już nowych wymagań.

Opracowanie: redakcja

Świętokrzyska integracja - relacja z regionu

W 2025 roku Świętokrzyska Izba Inżynierów Budownictwa kontynuuje cykl lokalnych spotkań integracyjnych w każdym powiecie regionu. Wydarzenia te wzmacniają relacje zawodowe, ułatwiają wymianę doświadczeń i pozwalają budowlancom spędzić czas w przyjaznej atmosferze. Poniżej prezentujemy podsumowanie dotychczasowych spotkań, które pokazały jak ważna jest integracja środowiska inżynierskiego.

Powiaty skarżyski i starachowicki

W Starachowicach 12 września, w obiekcie „Malinówka”, spotkało się 61 członków Izby oraz 4 zaproszonych gości. Uczestnicy spędzili czas na rozmowach, dzieleniu się doświadczeniami i budowaniu nowych kontaktów zawodowych.

Spotkanie miało spokojny, integracyjny charakter i pozwoliło na zacieśnienie relacji w lokalnym środowisku budowlanym.

Kielce i powiat kielecki

Natomiast 13 września, na terenie rekreacyjnym restauracji „7 Pokus” w Kielcach, odbył się Piknik Rodzinny z okazji Dnia Budowlanych. Wydarzenie zgromadziło aż 256 uczestników – członków Izby i ich rodziny. Przyjazna atmosfera sprzyjała rozmowom i wspólnemu świętowaniu. Była to jedna z największych imprez integracyjnych w regionie.

Powiat jędrzejowski

Budowlańcy z powiatu jędrzejowskiego 20 września spotkali się w ośrodku „Leśne zacisze”. W wydarzeniu uczestniczyły 23 osoby. Spotkanie przebiegło w spokojnym klimacie, a dyskusje dotyczyły bieżących wyzwań zawodowych oraz nowych rozwiązań, które mogą wspierać codzienną pracę inżynierów.

Powiaty opatowski i ostrowiecki

W „Browarze Bałtów” 10 października odbyło się XV jubileuszowe spotkanie z okazji Dnia Budowlańców. Wzięły w nim udział 74 osoby, w tym goście samorządowi:

- Artur Łakomiec, Prezydent Ostrowca Świętokrzyskiego,
- Łukasz Dybiec, Wicestarosta Powiatu Ostrowieckiego,
- Ewa Skiba, Przewodnicząca Okręgowej Rady ŚOIIB

Podczas szkolenia radca prawny Michał Krasieński omówił najważniejsze zmiany w prawie budowlanym. Po części merytorycznej uczestnicy wysłuchali koncertu Kabaretu Piwnicy pod Baranami, który nadał wydarzeniu wyjątkowy charakter. Wieczór zakończyła biesiada pod hasłem „Co budować, jak budować, aby chcieli nas szanować”.

Powiaty buski, kazimierski i pińczowski

„Dom Zdrojowy” przy Tężni w Busku-Zdroju, 24 października stał się miejscem spotkania inżynierów budownictwa z powiatów buskiego, kazimierskiego i pińczowskiego. Wydarzenie miało charakter szkoleniowo-integracyjny i zgromadziło przedstawicieli sektora budowlanego z lokalnych firm, biur projektowych oraz jednostek związanych z inwestycjami komunalnymi.

Pierwsza część spotkania poświęcona była aktualnym i planowanym zmianom w przepisach budowlanych. Eksperci omówili nowe regulacje oraz rozporządzenia, które w najbliższych miesiącach wpłyną na realizację inwestycji, nadzór techniczny i odpowiedzialność zawodową.

Po części szkoleniowej uczestnicy w swobodnej atmosferze rozmawiali o codziennych wyzwaniach pracy inżyniera. Wymieniano praktyczne doświadczenia, przedstawiano lokalne problemy związane z inwestycjami i dokumentacją, a także propozycje usprawnień. Spotkanie sprzyjało nawiązywaniu nowych kontaktów, co ma znaczenie dla przyszłej współpracy firm i instytucji w regionie Podnia.

Organizatorzy podkreślili, że takie wydarzenia pozwalają nie tylko poszerzać wiedzę, lecz także wzmacniają lokalne środowisko zawodowe, które wspólnie może szybciej reagować na zmiany prawa i wymagania rynku.

Powiat staszowski

W Rytwianach 7 listopada odbyło się integracyjne spotkanie członków Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z powiatu staszowskiego. Wydarzenie zorganizowano w odrestaurowanym budynku „Gorzelnia Rytwiany”. Gospodarzem spotkania był Pathias Mwendela, który zadbał o organizację i przebieg wydarzenia.

W integracji wzięło udział 21 członków ŚOIIB, co

pozwoili na szeroką wymianę doświadczeń i opinii. Atmosfera była przyjazna i swobodna. Rozmawiano o codziennej pracy inżynierów, lokalnych realizacjach oraz inwestycjach planowanych w rejonie Staszowa. Uczestnicy dzielili się wiedzą o projektach związanych z infrastrukturą, budownictwem mieszkaniowym i inwestycjami publicznymi. Wiele uwagi poświęcono aktualnym wyzwaniom, z jakimi spotykają się projektanci, kierownicy budów oraz osoby pełniące nadzór techniczny. Spotkanie pokazało, że lokalne środowisko inżynierskie w powiecie staszowskim chętnie współpracuje i tworzy przestrzeń do rozmów o rozwoju regionu.

Powiat sandomierski

W restauracji „Jadwiga” 14 listopada odbyło się spotkanie integracyjne z udziałem 21 członków ŚOIIB z powiatu sandomierskiego. W miłej i koleżeńskiej atmosferze uczestnicy spotkania przedstawiali swój dorobek i doświadczenia zawodowe.

Rozmowy koncentrowały się na bieżących sprawach naszej Izby, ciekawych przedsięwzięciach inwestycyjnych na ziemi sandomierskiej, współpracy ze Starostwem Powiatowym w Sandomierzu i Powiatowym Nadzorem Budowlanym.

Podkreślano konieczność dalszego budowania wizerunku inżyniera budownictwa oraz więzi w środowisku budowlanym.

Powiaty konecki i włoszczowski

W Łopusznie 21 listopada odbyło się integracyjne spotkanie członków Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z powiatów koneckiego i włoszczowskiego. Gospodarzem wydarzenia było Centrum Konferencyjno-Bankietowe „Markiz”, które gościło 13 uczestników.

Spotkanie miało kameralny i towarzyski charakter. Inżynierowie rozmawiali o codziennej pracy, ciekawych inwestycjach oraz o rozwoju lokalnego budownictwa w rejonie Końskich i Włoszczowy. Wspomniano zarówno aktualne realizacje, jak

i planowane przedsięwzięcia, które mogą wpłynąć na rozwój obu powiatów.

Wymiana doświadczeń stała się okazją do zacieśnienia współpracy między specjalistami, których łączy podobna specyfika pracy i wyzwania związane z lokalnymi inwestycjami. Uczestnicy zgodnie podkreślali wartość takich spotkań, ponieważ sprzyjają rozmowom o praktycznych problemach i integrują środowisko zawodowe.

Inżynierowie zapowiedzieli chęć organizowania kolejnych wspólnych wydarzeń, które pozwolą jeszcze mocniej wspierać rozwój branży budowlanej w regionie.

Fot: archiwum ŚOIIB

Jędrzejów – odkrywamy niedoceniane

Czas to słowo, które w kontekście Jędrzejowa wybrzmiewa na dwa sposoby. W jednym miejscu pędzi, aby w drugim się zatrzymać. Na wspólny spacer po Jędrzejowie zaprasza Aneta Marciniak, Przewodnik Świętokrzyski.

Wyobraźcie sobie te ziemie przed wiekami... Ciągące się po horyzont połacie łąk, przestrzeń, która aż się prosi o echo, cisza, której nic nie zakłóca.

To właśnie tu w latach 1140-1149 Janik Jaksa, późniejszy arcybiskup gnieźnieński, i jego brat Klemens sprowadzają białych mnichów i zakładają pierwszy na ziemiach polskich klasztor cysterski. Fundacja

budowany klasztor a kościół – osiem lat później. Po czym za zgodą papieża, porzucił biskupstwo i wstąpił do jędrzejowskiego monasteru.

Działalność zakonników – prowadzących szkoły elementarne i zakładających szpitale, ochronki i hospicja, młyny, tartaki czy też huty szkła – w dużej mierze przyczyniła się do tego, że mała osada w 1271 roku otrzymała od Bolesława Wstydlivego prawa miejskie.

przyjmować kandydatów na zakonników. Tak więc z biegiem czasu wspólnota wymarła.

Kolejni zakonnicy, którzy podjęli się opieki nad tym miejscem – franciszkanie reformaci – zostali usunięci za pomoc powstańcom styczniowym. Dalsza historia tego miejsca to rosyjskie seminarium męskie, filia kościoła, w końcu – osobna parafia zarządzana przez kler diecezjalny. Cystersi miejsce to odzyskali po II wojnie światowej.

Wciąż zachowały się gruntownie przebudowane dwa skrzydła klasztorne z gotyckimi krążankami.

Zarówno pierwotny kościół, jak i zabudowania klasztorne tego opactwa zbudowane były w stylu romańskim.

była dwudziestą pierwszą filią macierzystego klasztoru, a mnisi dobrodziej Janik uposażył klasztor częścią swej ojcowizny – ośmioma wsiami. Zakonnicy otrzymali także jednonawowy kościół datowany na rok 1110. Do dziś przetrwała wieża i fragment absydy tej świątyni zbudowanej w stylu romańskim.

Z jędrzejowskim opactwem związana jest postać Wincentego Kadłubka, który konsekrował w 1210 roku roz-

Kres złotych czasów przyszedł wraz z opatem komendatoryjnym, czyli niewybieranym przez mnichów, ale narzucanym przez władze świeckie, a także potopem szwedzkim. Grabieże i pożary doprowadziły do ruiny – straciliśmy bowiem m.in. oryginał „Kroniki Polaków” Mistrza Wincetego. Po tych wydarzeniach opactwo nie wróciło już do swojej świetności. W 1819 roku car Aleksander I dokonał kasaty. Mnisi mogli zostać w murach klasztornych, ale zabroniono im

wej dzięki staraniom biskupa Czesława Kaczmarskiego, a do rangi opactwa klasztor podniesiono w roku 1989.

Zarówno pierwotny kościół, jak i zabudowania klasztorne tego opactwa zbudowane były w stylu romańskim. Do bryły kościoła w XVIII wieku dobudowano dwie kaplice i dwuwieżową fasadę wschodnią w stylu barokowym. Wciąż zachowały się gruntownie przebudowane dwa skrzydła klasztorne z gotyckimi krąż-

gankami, warto przyrzeć się późno-romańskim wspornikom w kaplicach. Jedną z nich poświęconą jest Wincentemu Kadłubkowi – znajduje się w niej ołtarz grobowy z posrebrzaną trumną oraz jego świętymi relikwiami. Błogosławiony Wincenty Kadłubek przebywał w klasztorze w latach 1218-1223, tutaj też zmarł.

Co roku w klasztorze odbywa się Międzynarodowy Festiwal Organowy.

Unikatowe muzeum

„Było to bowiem takie posępne, irytujące tykanie, które chciało absolutnie wyraźnie dać człowiekowi do zrozumienia, że każdy tik i każdy tak odbiera mu kolejną sekundę życia” – pisał o zegarach w „Blasku fantastycznym” Terry Pratchett. A skoro tak, to wyobraźcie sobie, że jeste-

w południe? Władysław Broniewski, będący pod wrażeniem wystrzału z armatki, napisał wiersz, którego rękopis prezentowany jest obok zegara.

Stała ekspozycja muzealna znajduje się w dwóch kamienicach na jędrzejowskim rynku – jedna z nich to dawna XVIII-wieczna cysterska apteka, druga była domem mieszkalnym dla rodziny Przypkowskich, którzy zamieszkali w Jędrzejowie około 1820 roku. Fundamenty pod zbiory dał Feliks Przypkowski – lekarz i miłośnik astronomii, a dzieło to kontynuował jego syn Tadeusz – historyk sztuki, a także bibliofil, fotograf, znawca i wykonawca zegarów słonecznych. Na początku lat 60 ubiegłego wieku.. Przypkowsky przekazali swoje zbiory państwu i dzięki temu my dziś możemy podziwiać jedną z największych

w gabinecie lekarskim Feliksa Przypkowskiego stoi biurko, przy którym urzędował Piłsudski. Jedną z bardziej interesujących pamiątek jest również aparat telefoniczny z 1912 roku oraz szachy, na których Piłsudski grał sam ze sobą. Do dziś przetrwały suszone fiołki przyniesione w czapce ułańskiej przez dowódcę legionowej kawalerii Władysława Belinę-Prażmowskiego dla Zofii Przypkowskiej. Kolekcja obejmuje także autografy Piłsudskiego i jego oficerów, fotografie, pocztówki, listy, różne dokumenty, druki ulotne, znaczki, odznaki. Natomiast kolekcja starodruków to m.in. bezcenne bazylejskie wydanie dzieła Mikołaja Kopernika z 1566 roku.

Gdy skończycie się tym wszystkim zachwycać, to koniecznie udajcie się do ogrodu czasu. Zegary słoneczne pozwolą Wam zapomnieć o wszyst-

Klepsydry, zegary ogniowe, mechaniczne, przyrządy astronomiczne – kolekcja zgromadzona w Muzeum im. Przypkowskich jest niesamowita, nie sposób ją ominąć.

Kolekcja starodruków to m.in. bezcenne bazylejskie wydanie dzieła Mikołaja Kopernika z 1566 roku.

Zdjęcia: Profil Fb Muzeum im. Przypkowskich w Jędrzejowie

ście w miejscu w którym zegary są co krok.

Klepsydry, zegary ogniowe, mechaniczne, przyrządy astronomiczne – kolekcja zgromadzona w Muzeum im. Przypkowskich jest niesamowita, nie sposób ją ominąć. Do moich ulubionych eksponatów należy zwisający z sufitu zegar karciany w kształcie kuli – może dlatego, że drzemie we mnie dusza hazardzisty. A czy wiecie, że w muzeum znajduje się także zegar słoneczny z armatką strzelającą

na świecie kolekcji zegarów słonecznych – te najstarsze pochodzą z XVI wieku. Dyrektorem muzeum jest Piotr Przypkowski, który wielokrotnie zwracał uwagę, że muzeum nie obejmuje tylko zegarów, ale chociażby wnętrze domu sprzed I wojny światowej.

Co ciekawe, często w tymże domu bywał Józef Piłsudski i jego podkomendni – pierwszy raz krótko gościli w nim podczas marszu na Kielce w sierpniu 1914 roku. Do dziś

kich i wszystkim.

Po wąskich torach

Jędrzejowska kolejka wąskotorowa czyli Ciuchcia Ponidzie to atrakcja turystyczna, która zapewni moc wrażeń – krajobrazy Ponidzia zachwycą natychmiast. Przejażdżka historycznymi wagonami to żywa lekcja historii, bo będzie szansa poznać dawne metody transportu, czy też dowiedzieć się czegoś więcej o ży-

ciu mieszkańców tego historycznego regionu.

Pamiętajcie, żeby się nie spóźnić – czas to pieniądz.

Oddajmy głos legendzie

A było to tak: dawno, dawno temu na ziemi jędrzejowskiej grasowały bandy, których czyny jeżyły włos na głowie. Największą sławę zyskali zbójce z okolic wsi Bizoręda, których nazywano Wituchami – ukrywali się w jaskini na wyspie wśród rozlewisk malowniczo meandrującej Nidy, na wzniesieniu porośniętym krzakami i tatarakiem.

Napadali każdego, kto tylko wszedł im w drogę – bez różnicy im było, czy to człek bogaty czy biedny. Napadniętych często mordowali, zostawiając ciało zabitego w widocz-

ku stało się tak, że twarde zbójckie serce coraz mocniej biło dla dziewczęcia – opiekował się nią, w oczy patrzył, oddawał nawet część łupów. Wszystko jej było wolno oprócz jednego – nie mogła sama opuszczać jaskini.

Urowadzenie panienki nie przeszło bez echa, zdenerwowana szlachta rozpoczęła poszukiwania, a gdy ustalono, że to dzieło zbójów, wyznaczono sowitą nagrodę za jej odnalezienie. Wielokrotnie udawało się zbójom umykać, aż do czasu, gdy jeden z nich – skuszony nagrodą – sprzedał swoich kamratów. Poawiadomił jędrzejowskie rycerstwo, gdzie ukrywają się zbójcy i jakie są ich najbliższe plany.

Nadszedł w końcu ten dzień: zbójce jak zwykle wyruszyli zbójować,

na rynku w Jędrzejowie ustawiono szubienicę, gdzie wszyscy mieli stracić życie. Gdy przyszło się hersztowi żegnać z tym łez padołem, zerwał z szyi klucz i krzyknął do zebranego tłumu, że za wsią Bizoręda w jaskini ukryte są skarby, a największym z nich jest młoda i piękna dziewczyna, która potrzebuje pomocy. Rzucony klucz wpadł w tłum, a rzesza ludzi wdeptała go w ziemię i nikt nie był w stanie go odnaleźć.

Dziewczyna cierpliwie czekała powrotu zbójów i tego, który jej także serce skradł, ale się nie doczekała. Zmarła z głodu. Z czasem teren bardzo się zmienił i dziś nie wiadomo, gdzie była wyspa z jaskinią i ukrytymi skarbami. Wieczorami zdarza się mieszkańcom słyszeć płacz dziewczyny czekającej na ratunek. Wszyscy wierzą, że to jej duch daje

Wyobraźcie sobie te ziemie przed wiekami... Ciągące się po horyzont połacie łąk, przestrzeń, która aż się prosi o echo, cisza, której nic nie zakłóca. Z czasem Jędrzejów bardzo się zmienił i dziś nie wiadomo, gdzie była wyspa z jaskinią i ukrytymi skarbami.

zdjęcia: Krzysztof Krawczyk

nym miejscu jako znak, że trzeba się z nimi liczyć.

Któregoś dnia napadli na powóz, którym jechała córka zamożnego rycerza – asystę powozu zbójcy zgładzili, ale sama szlachcianka ocalała, bo herszt bandy umyślił sobie, że zostanie ona jego żoną. Nie spodobało się to jego pobratymcom, którzy woleli dziewczynę wymienić na okup – inna rzecz, że niejednemu z nich piękna białogłowa wpadła w oko.

a dziewczynę zamknęli w jaskini wraz ze zrabowanymi skarbami. Tym razem kradzież się jednak nie udała, zbójce sami zostali niespodziewanie napadnięci. W krótkim starciu kilku z nich zabito, życie stracił także zdrajca – pozostałych zakuto w łańcuchy i w krótkim czasie postawiono przed sądem. Żaden jednak nie chciał wyjawiać ukrytych skarbów i wszystkich skazano na śmierć.

W dzień św. Andrzeja 1158 roku

o sobie znać, ale też nikt nie zmierza na ratunek. Ludzie powiadają, że duchowi bardziej modlitwa potrzebna niż pomoc fizyczna.

Aneta Marciniak - Przewodniczka świętokrzyska i sandomierska. Specjalistka od kościołów. Z pasją tropi czarownice i tajemnice regionu. Z turystami pójdzie, gdzie chcą, a nawet dalej.

www.przewodnik-z-pasja.pl

Wycieczka techniczna na budowę mostu w Stalowej Woli

Fot: archiwum ŚOIIB

Członkowie Związku Mostowców RP Oddziału Świętokrzyskiego wspólnie ze Świętokrzyską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa 13 października 2025 roku odwiedzili plac budowy, jednego z najdłuższych mostów w Polsce (1750 mb.), mostu na rzece San w Stalowej Woli.

W wydarzeniu udział wzięło 20 inżynierów, którzy mieli okazję z bliska przyrzeć się jednemu z najważniejszych projektów infrastrukturalnych realizowanych w regionie.

Uczestnicy zapoznali się z zakresem dotychczasowych prac, harmonogramem inwestycji oraz przyjętymi rozwiązaniami kon-

strukcyjnymi. Szczególne zainteresowanie wzbudziły technologie zastosowane przy wznoszeniu i posadowieniu obiektu. Inżynierowie omawiali także kwestie związane z bezpieczeństwem, logistyką i organizacją robót na tak dużym i złożonym projekcie.

Wyjazd miał charakter zarówno szkoleniowy, jak i integracyjny. Pozwolił uczestnikom poszerzyć wiedzę w dziedzinie nowoczesnej inżynierii mostowej, a także wymienić doświadczenia związane z realizacją podobnych przedsięwzięć.

Uczestnicy zgodnie podkreślali, że takie wycieczki techniczne inspirują, rozwijają kompetencje i wzmacniają współpracę wśród inżynierów różnych specjalności.

Wycieczka do Bawarii

Fot: archiwum ŚOIIB

Na przełomie września i października Klub Seniora działający przy Świętokrzyskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa zorganizował kilkudniową wycieczkę do malowniczej Bawarii.

Grupa wyruszyła w drogę tuż po północy, a pierwszym przystankiem był Altötting – słynne sanktuarium Czarnej Madonny, jedno z najważniejszych miejsc pielgrzymkowych

w Niemczech. Zwiedzanie tego historycznego kompleksu pozwoliło uczestnikom poznać bogatą tradycję religijną regionu.

Następnie wycieczkowicze udali się do Berchtesgaden, gdzie spacer po urokliwych uliczkach oraz wizyta w miejscowej kopalni soli dostarczyły wielu niezapomnianych wrażeń. Po intensywnym dniu grupa zakwaterowała się w okolicach Salzburga.

Drugi dzień upłynął pod znakiem alpejskich pejzaży. Program obejmował wizytę w Oberammergau, znanym z tradycji przedstawień pasyjnych i charakterystycznych malowideł zdobiących domy. Następnie uczestnicy zwiedzili klasztor Ettal oraz zamek Linderhof, jeden z najbardziej nastrojowych pałaców króla Ludwika II. Popołudnie zakończył spacer po Garmisch-Partenkirchen, popularnym kurorcie u podnóża Alp.

Trzeciego dnia wycieczka ruszyła w stronę Füssen, skąd rozpoczą-

ło się zwiedzanie zamków Hohenschwangau i Neuschwanstein – ikon bawarskiej architektury, zachwycających bajkową formą i malowniczym położeniem. Wieczorem uczestnicy zasiedli do regionalnej kolacji, podczas której nie zabrakło tradycyjnych bawarskich potraw i lokalnego piwa. Ostatni dzień wyjazdu poświęcony był na poznawanie Monachium. Uczestnicy odwiedzili najważniejsze zabytki bawarskiej stolicy: kościół św. Michała, kościół NMP, słynny Marienplatz z ratuszem, kościół św. Piotra oraz rezydencję Wittelsbachów. Bogaty program zwiedzania pozwolił poznać zarówno historyczne, jak i kulturowe oblicze miasta.

Wycieczka upłynęła w przyjemnej atmosferze, pełnej rozmów, pięknych widoków i nowych doświadczeń. Uczestnicy zgodnie podkreślali, że wyjazd dostarczył im wielu wrażeń i był wspaniałym przykładem dobrze spędzonego czasu.

Relacja z II Zawodów w strzelectwie sportowym o Puchar Przewodniczącej ŚOIIB

W sobotę, 18 października 2025 roku, na Strzelnicy Sportowej w Starachowicach odbyły się II Zawody w strzelectwie sportowym o Puchar Przewodniczącej Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Wydarzenie zgromadziło liczne grono członków ŚOIIB z regionu, którzy rywalizowali w bezpiecznych i profesjonalnie przygotowanych warunkach.

Uczestnicy zmierzyli się w kilku konkurencjach: KBKS – karabin sportowy (10 strzałów), pistolet centralnego zapłonu (10 strzałów) oraz dwubój strzelecki, stanowiący połączenie obu dyscyplin. Dla chętnych przygotowano dodatkową konkurencję – karabin centralnego zapłonu (KCz 10), która cieszyła się dużym zainteresowaniem bardziej doświadczonych zawodników. Nad przebiegiem zmagania czuwali certyfikowani instruktorzy, dbając o przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i prawidłową technikę oddawania strzałów.

Zawody przebiegły w serdecznej, sportowej atmosferze. Rywalizacja była zacięta, ale jednocześnie przyjazna – zawodnicy

wzajemnie się wspierali, komentowali wyniki i dzielili się doświadczeniami ze strzelnicy.

Wielu uczestników podkreślało, że takie wydarzenia pozwalają nie tylko sprawdzić swoje umiejętności, lecz także aktywnie spędzić czas na świeżym powietrzu i wzmocnić więzi środowiskowe.

Po zakończeniu konkurencji odbyło się uroczyste wręczenie pucharów i medali. W klasyfikacji dwuboju strzeleckiego najlepszymi okazali się:

- I miejsce – Maciej Dudzik**
- II miejsce – Daniel Dziarmaga**
- III miejsce – Krzysztof Caputa**

W poszczególnych konkurencjach triumfowali:

Strzelanie z karabinka (KBKS):

- 1. Krzysztof Caputa**
- 2. Maciej Dudzik**
- 3. Przemysław Rysiński**

Strzelanie z pistoletu centralnego zapłonu:

- 1. Daniel Dziarmaga**
- 2. Maciej Dudzik**
- 3. Magdalena Stolarczyk**

Nagrody zwycięzcom wręczyła Przewodnicząca ŚOIIB Ewa Skiba wraz ze swoim zastępcą Tomaszem Marcinowskim. W krótkim wystąpieniu podkreśliła znaczenie wydarzenia.

– Te zawody to coś więcej niż rywalizacja – podsumowała Ewa Skiba. – To okazja do spotkania, rozmowy i budowania wspólnoty. Cieszę się, że tak wielu członków naszej Izby angażuje się w inicjatywy, które łączą pasję, aktywność i integrację. Dziękuję koledze Tomaszowi Marcinkowskiemu i organizatorom za doskonałe przygotowanie wydarzenia, a uczestnikom za sportową postawę. Spotkanie miało charakter zarówno sportowy, jak i integracyjny. Zawodnicy i kibice spędzili czas w przyjaznej atmosferze, a rozmowy przy strzelnicy stały się okazją do wymiany doświadczeń zawodowych i omówienia bieżących wyzwań inżynierskich. Uczestnicy podkreślali, że inicjatywa powinna być kontynuowana i rozwijana w kolejnych latach.

II Zawody o Puchar Przewodniczącej ŚOIIB potwierdziły, że środowisko inżynierów budownictwa potrafi łączyć pasję zawodową z aktywnością sportową, tworząc jednocześnie przestrzeń do integracji i budowania relacji w całym regionie.